

“नेमितिकलयं प्रपञ्चयिष्यन्निमेषादिक्रमेण प्रथमां-
 शीकृतेव कल्पप्रमाणमनुस्मारयति निमेष इति
 सप्तभिः । मात्रैव मात्रं प्रमाणं यस्य । एक-
 मात्रलब्धचरोच्चारणकालसंमितिं हि निमेषः ।
 निमेषकालतुल्या हि मात्रा लघुचरश्च यदिति
 ब्रह्माख्योक्तः । *नाडिकाज्ञानोपायमाह ।
 उन्मानेनेति साह्वेन । अन्मस उन्मानेन उन्मी-
 यते अनेनेत्यन्मानं पात्रम् । अह्वेन योगे त्रयो-
 दशसाहस्रदादशैवार्थः । उन्मानरूपेण घटितानि
 साहस्रदादशपलानि सा नाडिका । साहस्रदादश-
 पलताम्रनिर्मितपात्रेण सा नाडिका ज्ञातव्ये-
 त्थार्थः । किं प्रमाणं तत् पात्रं कार्यं तदाह
 मागधेन प्रमाणेन जलप्रस्थस्तु संस्तुत इति ।
 साहस्रदादशपलजलेन हि भागधदेशप्रस्थः पूर्यते ।
 तत्रमात्रं पात्रं कार्यमित्यर्थात् सिद्धम् । ननु
 तथापि पात्रेण कथं नाडिकाज्ञानं क्रियापरि-
 च्छेदालात् कालस्येत्याशङ्क्या क्रियासिद्धये ॥
 प्रस्थादि विश्रानष्टि हेमेति । माघः पञ्चगुह्यः ।
 हेमो माघेचतुर्भिश्चतुरङ्गुलेन शलाकाकूपेण
 रचितैः कृतच्छिद्रा । एतदुक्तं भवति साहस्र-
 दादशपलताम्रमयं मागधप्रस्थसंमितसहस्रायतं
 पात्रं चतुर्भाषचतुरङ्गुलहेमशलाकया कृताध-
 श्छिद्रं जले स्थापितं तेन छिद्रेण यावता कालेन
 पूर्यते तावान् कालो नाडिकेति । तथा च युक्तः ।
 दादशसाहस्रपलोन्मानं चतुर्भिश्चतुरङ्गुलैः ।
 स्वयंमाघैः कृतच्छिद्रं यावत् प्रस्थजलमुत्तमिति ॥”
 इति तट्टीकार्या श्रीधरखामी ॥ (यथा, स्वयं-
 सिद्धान्ते । १ । ११ ।
 “वड्भिः प्राणैर्विनाडौ स्यात् तत् षट्पा नाडिका
 स्मृता ॥”
 “वड्भिरिति । षट्प्रमाणैरनुभिः पानीयपलं
 भवति पलानां षट्पा घटिकोक्ता कालतन्त्रज्ञैः ॥”
 इति तट्टीका ॥)
 नाडिकेलः, स्त्री, (नारिकेलः । रस्य इलम् ।)
 नारिकेलः । इत्यमरटीकार्या भरतः ॥
 नाडिचौरं, स्त्री, (नाडिरिव चौरं यत्र ।) निर्वे-
 दनम् । इति हारावली । २१४ । नवी इति
 भाषा ॥
 नाडिन्धमः, पुं, (नाडौ वंशवर्णी धमतीति । भा
 शब्दाभिसंयोगयोः + “नाडौसुष्टोच ।” ३ ।
 २ । ३० । इति खण्ड । “पात्राभास्येति ।” ७ ।
 ३ । ७८ । इति धमादेशः । “खिलनयस्य ।”
 ६ । ३ । ६६ । इति पूर्वपदस्य ह्रस्वः ।) खर्ब-
 कारः । इत्यमरः । २ । १० । ८ ॥ (उच्चनीचा-
 धिरोह्यात् सुहृमुहुर्निश्चालैर्नाडौ धमति उप-
 ताप्रयतीति । आसकारके, चि । यथा, भट्टिः ।
 ६ । ६४ ।
 “सलमेजयसिंहाट्टान् स्तनन्ववसमत्विधौ ।
 कथं नाडिन्धमान् मार्गानामतौ विधमो-
 पलान् ४”)
 नाडिन्धयः, चि, (नाडौ धयतीति । घटं पाने +
 “नाडौसुष्टोच ।” ३ । २ । ३० । इति खण्ड ।

“खिलनयस्य ।” ६ । ३ । ६६ । इति ह्रस्वः ।)
 नाडौपानकर्ता । इति सुग्धबोधयाकरणम् ॥
 नाडिपत्रं, स्त्री, (नाडिरिव पत्रं यस्य ।) नाडौ-
 चम् । इति शब्दमाणा ॥
 नाडौ, स्त्री, (नाडि + “कृदिकारादक्तिनः ।”
 इति वा डीष् ।) नालम् । ब्रह्मन्तरम् । (नाली
 वा इति भाषा । यथा, सुश्रुते निदानस्थाने १०
 अध्याये ।
 “तस्यातिमात्रगमनाद्गतिरित्यतश्च
 नाडौव यदहति तेन मता तु नाडौ ॥”
 दन्तश्लगता नाल्यो यथा, तत्रैव १६ अध्याये ।
 “नालासावी कफकृतो विज्ञेयः सोऽधिमसिकः ।
 दन्तश्लगता नाथः पञ्च ज्ञेया यथेरिताः ॥”)
 शिरा । गच्छदूर्वा । कुहनचर्या । षट्क्षण-
 कालः । इति मेदिनी । जे, १६ ॥ शिरार्थे
 पर्यायः । धमनिः २ शिरा ३ । इत्यमरः । २ ।
 ६ । ६५ ॥ नाडिः ४ नालिः ५ नाली ६ धमनी
 ७ शिरा ८ । इति भरतः ॥ धरयो ६ धरा १०
 तस्युक्तौ ११ जीवितज्ञा १२ विंहा १३ । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ * कायनाडौ त्रिविधा ।
 एका वायुवहा । अपरा श्लवविडुस्थिरस-
 वाहिनी । अपरा आहारवाहिनी । इति
 भरतः ॥ “सा तु गर्भस्थनालकस्य सप्तभिर्मासे-
 भवति ।” इति सुखबोधः ॥ (यथा, तीक्ष्णतन्त्रे
 ८ उल्लासे ।
 श्रीदेश्यवाच ।
 “साहस्रत्रिकोटिनाडौनामालयश्च कलेवरम् ।
 क्रमेण त्र्योमुच्छ्रामि तद्वदस्य मयि प्रभो ॥
 श्रीशिव उवाच ।
 लोम्बि रूपे सपादाहकोटयश्चैव सुन्दरि ।।
 हस्तास्य च तथा पादेऽभिलक्षणादयः स्थिताः ॥
 उदरे च तथा पायो पञ्चललाः प्रकीर्णिताः ।
 हृदादिसन्ध्यान्तरे नवशलाः प्रकीर्णिताः ॥
 अथ पार्श्वे तथा त्र्यम्बे तथैव सर्वसन्निभु ।
 रुद्रान्गुणं स्थितं लक्षं शरीरे नाड्यः प्रिये ॥
 इहा च पिङ्गला चैव सुसुम्ना चित्रिणी तथा ।
 ब्रह्मनाडौ च यन्मध्ये पञ्च नाथाः प्रकीर्णिताः ॥
 कुङ्कुमशङ्खिनी चैव गान्धारी हस्तिवज्रिका ।
 नर्दिनी च तथा निद्रा रुद्रसंख्या अवस्थिता ॥
 एता नाथाः परेशानि । सुसुम्नायाः प्रजायते ॥”)
 नाडौक्रममाह ।
 “साहस्रत्रिकोथो नाथो हि खूनाः खूनाश्च’
 देहिनाम् ।
 नाभिकन्दविबहास्तास्त्रिगुहृमघःस्थिताः ॥
 द्विसप्ततिसहस्रस्तु तासां खूनाः प्रकीर्णिताः ।
 देहे धमन्यो धन्यास्ताः पञ्चन्द्रियगुणावहाः ॥
 तासाश्च स्रष्टुश्रवणं श्रुतानि सप्त
 स्युक्तानि वैरसहस्रदन्तरं वदद्भिः ।
 आप्यायते वपुरिदं हि श्रुयाममीवा-
 मन्मःसुवद्विरिव चिन्तुश्रुतैः चसुदः ॥
 आपादतः प्रतत्तत्राचमप्रोषमेधा-
 भासक्तकादपि च नातिपुरःस्थितेन ।

एतन्मदङ्ग इव चर्मचयेन नहं
 कार्यं नृणामिह शिराश्रतसप्तकेन ॥
 सप्तशतानां मध्ये चतुरधिका विंशतिः स्फुटरा
 तासां एका परीक्षणीया वा दक्षिणकरचरण-
 विन्यस्ता । चतुरधिकेति तदुक्तम् ।
 तिर्यक् कुम्भो देहिनां नाभिदेशे
 वामे वक्त्रं तस्य पुच्छे च यास्ये ।
 ऊर्ध्वं भागे हस्तपादौ च वामौ
 तस्याधस्तात् संस्थितौ दक्षिणौ तौ ॥
 वक्त्रं नाडीद्वयं तस्य पुच्छे नाडीद्वयन्तथा ।
 पञ्च पञ्च करे पादे वामदक्षिणभागयोः ॥
 तासां मध्ये एकैति एकस्या एव पादादूर्ध्वगम-
 नात् दक्षिणेति प्राधान्ये पुरुषाश्रया । यदुक्तम् ।
 वामे भागे स्त्रिया योय्या नाडौ पुंसस्तु दक्षिणे ।
 इति प्रोक्तो मया देवि । सर्वदेहेषु देहिनाम् ॥”
 नपुंसकस्य तु स्त्रीपुंसयोरन्यतराकारप्रकटता-
 मपेक्ष्य परीक्षा । सान्मन्यं न स्यादेतत् । क्वचि-
 मस्य तु प्रकृतिस्थता । चरणेति वामस्य तु
 दक्षिणस्थिपञ्चात् पार्श्वस्था दक्षिणस्य तु वाम-
 स्थिपञ्चात् पार्श्वस्थैव सदुपदेशात् । करस्था
 तु वक्ष्यते ॥ * ॥
 परीक्षाप्रकारमाह ।
 सद्येन रोगघृतिर्गुणैर्भागभाजा
 पीषाथ दक्षिणकराङ्गुलिकाजयेण ।
 अङ्गुलंश्लमधिमपश्चिमभागमध्ये
 नाडौ प्रभञ्जनगतिं सततं परीक्षेत् ॥
 सद्येन करेण । रोगघृतिर्गुणैर्भागभाजा
 हेतुः । रोगाणां वातादिपिपुनवायूनां धारणं
 यथा स्यात्तथा पीषेति कश्चित् । भाग इति
 सप्तदितकपोषिपरं भाजेति परीक्षाकावेऽपि
 तत्र हस्तास्थितये । आपीषेत्थर्थात्नाडौ एतन्ना-
 पीडनं वातादिपौष्णापथ्येनोधनाय । अथेत्था-
 पीडनानन्तरं न तु परीक्षाकावेऽप्यापीडन-
 स्थितिः । दक्षिणेति प्राथिकं स्वपरीक्षाया-
 मग्नयात्वात् । जयेति योग्यतया तर्जनीमध्यमा-
 नाभिकापहणम् । पश्चिमेत्थङ्गुलस्थाधोभागः ।
 नृवेति तदुक्तम् ।
 अङ्गुलस्य तु नृवे या धमनी जीवसाक्षिणी ।
 तस्या गतिवशाद्विद्यत् सुखं दुःखञ्च देहिनाम् ॥
 प्रभञ्जनगतियेनेति नाथान्तरनिरासः । सतत-
 मिति सुखदशायामपि । तदुक्तम् । भावि-
 रोगाभिर्नोघाय सुखनाडौपरीक्षयामिति ॥ * ॥
 परीक्षणीयमाह ।
 वातं पित्तं कफं हृद्दं सन्निपातनयेव च ।
 साध्यासाध्यविवेकश्च सर्वं नाडौ प्रकाशयेत् ॥
 सन्निपातमिति सामान्यतः । साध्यासाध्यमिति
 विषेयतश्चेत्यर्थः । सर्वमित्येतदप्यत्र रोगादिक-
 मित्युपसंहारः ।” इति नाडौप्रकाशे प्रथमो-
 द्योतः ॥ * ॥ अथ नाडौज्ञानसमयमाह ।
 “प्रातः कृतवभाचारः कृताचारपरिग्रहम् ।
 सुखाश्रीनः सुखाधीनं परीक्षार्थमुपाचरेत् ॥
 प्रातरिति प्राथिकं मध्याह्ने उच्यता इत्युक्तः ॥ * ॥